

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 458

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 10 august 2001

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 158 din 15 mai 2001 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, modificată	1-4		
			ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE
		313.	— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor
			4

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 158

din 15 mai 2001

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, modificată

Lucian Mihai — președinte
Constantin Doldur — judecător
Ioan Muraru — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Romul Petru Vonica — judecător
Paula C. Pantea — procuror
Marioara Prodan — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, excepție ridicată de Neculai Scorțanu și Maria Scorțanu în Dosarul nr. 3.213/2000 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca fiind neîntemeiată, menționând că asupra con-

stituționalității Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prin mai multe decizii, stabilind că aceasta nu încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1), ale art. 21 și ale art. 24, invocate de autorii excepțiilor. Se mai arată că, în speță, autorii excepției invocă însă și alte texte constituționale în raport cu care, de asemenea, excepția este neîntemeiată. Astfel se apreciază că art. 107 alin. (3) din Constituție nu este încălcat, deoarece ordonanța criticată a fost emisă cu respectarea limitelor legii de abilitare nr. 140/1999. Se arată că autorii excepției confundă domeniul de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești, care este de nivelul legii organice, cu cel al competenței și al procedurii de judecată, care, conform art. 125 alin. (3) din Constituție, este de nivelul legii ordinare. Referitor la pretinsa încălcare a art. 41 alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală se consideră că nici acest text constituțional nu este încălcat, deoarece procedura specială instituită prin ordonanță, cu privire la executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, are la bază strânsa

legătură dintre datoria publică internă și bugetul de stat, ceea ce constituie o justificare suficientă pentru diferența de tratament juridic în privința procedurii execuționale a acestor creanțe. De altfel, o procedură specială a fost instituită și prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, procedura considerată constituțională în jurisprudența Curții. Cu privire la invocarea încălcării, prin ordonanță, a art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție se apreciază că acest text constituțional nu are legătură cu obiectul ordonanței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 3.213/2000, **Curtea de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă**, excepție ridicată de Maria Scorțanu și Neculai Scorțanu în contradictoriu cu Agenția de Valorificare a Activelor Bancare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că ordonanța criticată a fost emisă cu încălcarea dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Constituție, întrucât deși, potrivit art. 1 lit. D pct. 29 din Legea nr. 140/1999, Guvernul a fost abilitat să emită ordonanța cu privire la „Măsuri pe linia restrucurării unor bănci cu capital de stat”, ordonanța respectivă nu se încadrează în limitele acestui domeniu de activitate, ci „reglementează executarea silită a creanțelor preluate de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare (AVAB), stabilind o procedură specială de executare, reguli privind soluționarea litigiilor ce se aplică numai litigiilor în care figurează ca parte AVAB”. De asemenea, se susține că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 încalcă și dispozițiile art. 125 alin. (3) din Constituție, deoarece reglementarea procedurii de judecată și a competenței instanțelor de judecată sunt date în atribuția exclusivă a Parlamentului, ceea ce exclude posibilitatea ca aceste domenii să fie reglementate prin ordonanță emisă de Guvern. Totodată, se consideră că ordonanța încalcă și dispozițiile art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție, care prevăd că organizarea și funcționarea instanțelor de judecată se fac prin lege organică, or, în concepția autorului excepției, „prin legile de organizare a instanțelor de judecată se stabilesc competența și procedura de judecată”. În consecință, se apreciază că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, emisă în baza unei legi de abilitare, încalcă și dispozițiile art. 114 alin. (1) din Constituție, conform cărora, în baza unei legi de abilitare, Guvernul nu poate emite ordonanțe decât „în domenii care nu fac obiectul legilor organice”.

Autorul excepției de neconstituționalitate invocă, de asemenea, și faptul că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 modifică, în mod implicit, și art. 1391–1398 din Codul civil privind cesiunea de creanță fără să existe o asemenea abilitare legală în acest sens prin Legea nr. 140/1999. Se arată că prin ordonanța criticată „se tinde a se schimba natura creanței din creanță de natură comercială în «creanță de natură publică», se stabilește o procedură specială de judecată și de executare față de cea inițială și care era în vigoare la data la care s-a născut raportul juridic de drept comercial, încălcându-se principiul «*tempus regit actum*», se schimbă termenele de prescripție a creanței față de termenele existente la momentul nașterii ei, se creează pentru deținătorul actual (AVAB) al creanței mai multe drepturi decât vrea cedentul”. Prin acest mod de reglementare „Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 elimină unul dintre efectele cesiunii de creanță, debitorul cedat fiind

astfel în imposibilitate juridică de a mai invoca aceleași excepții și apărări pe care le putea invoca față de cedent”. Se consideră, de asemenea, că Ordonanța „creează un regim discriminatoriu între acțiunile îndreptate împotriva AVAB și cele formulate și intentate de AVAB, deși ambele sunt bunuri proprietate privată”.

Un alt motiv de neconstituționalitate îl constituie, în opinia autorului excepției, încălcarea, prin dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, a prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție care consacră ocrotirea egală a proprietății private, indiferent de titular, întrucât „se reinstaurează o protecție specială asupra unor bunuri (în speță creanțe) deținute de stat și aparținând domeniului privat al statului, față de creanțele deținute de către celelalte persoane private”. Prin procedura specială de urmărire și executare silită a creanțelor deținute de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare prin introducerea unor condiții noi pe care părțile nu au putut să le prevadă la încheierea contractului, prin crearea unor drepturi mai mari pentru Agenția de Valorificare a Activelor Bancare se încalcă și prevederile art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție.

Instanța de judecată, contrar prevederilor art. 23 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, republicată, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate ridicate, apreciind că „excepția fiind invocată de reclamant, nu are obligația să-și exprime punctul de vedere cu privire la excepția respectivă”.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, invocând Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 4 iulie 2000 prin care „s-a statuat asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, în ansamblul lor”.

Președintele Senatului și cel al Camerei Deputaților nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55 din 11 noiembrie 1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 411 din 27 august 1999, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25 din 30 martie 2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 141 din 3 aprilie 2000), precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 166 din 13 octombrie 2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 24 octombrie 2000).

Textele constituționale a căror încălcare este invocată de autorul excepției sunt următoarele:

— Art. 41 alin. (2) teza întâi: „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular;*”

— Art. 72 alin. (3) lit. h): „*(3) Prin lege organică se reglementează: [...] h) organizarea și funcționarea [...] instanțelor judecătorești [...];*”

— Art. 107 alin. (3): „Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta;”

— Art. 114 alin. (1): „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice;”

— Art. 125 alin. (3): „Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege;”

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție [...]”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, adoptată în baza Legii nr. 140/1999 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, se reglementează o procedură specială pentru realizarea creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă de Agenția de Valorificare a Activelor Bancare, precum și o procedură de soluționare a litigiilor și cererilor de orice natură în legătură cu aceste creanțe. Această procedură derogatorie de la dreptul comun (Codul de procedură civilă) vizează, în esență, titlurile executorii, comunicarea și punerea în executare a acestora, blocarea conturilor debitorilor, sechestrarea acțiunilor și instituirea administrării speciale a societăților comerciale debitoare, reguli speciale privind soluționarea de către instanțele judecătorești a litigiilor privind creanțele bancare neperformante preluate la datoria publică, în care parte este Agenția de Valorificare a Activelor Bancare; organele de executare și competența acestora; comunicarea titlului executoriu și sechestrul; vânzarea bunurilor urmărite silit.

Referitor la critica de neconstituționalitate privind încălcarea dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Constituție, Curtea constată că prin Legea nr. 140 din 22 iulie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 22 iulie 1999, Guvernul a fost abilitat, între altele, să emită ordonanțe și în domeniul „Finanțe, contabilitate, taxe, accize, impozite, tarife și amenzi cu caracter administrativ” cu privire la „Măsuri pe linia restructurării unor bănci cu capital de stat”, domeniu prevăzut la art. 1 lit. D pct. 29 al legii. De altfel, în preambulul Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 acesta este temeiul invocat pentru reglementarea ce formează obiectul ordonanței: „executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă”, reprezentând o parte a unui ansamblu de măsuri privind restructurarea unor bănci. Totodată, art. 42 din ordonanța prevede expres: „Băncile cedente ale creanțelor neperformante preluate la datoria publică răspund patrimonial pentru toate pagubele cauzate prin necomunicarea documentelor sau informațiilor către Agenția de Valorificare a Activelor Bancare, dacă, datorită acestui fapt, nu s-a putut valorifica respectiva creanță”. Rezultă deci că ordonanța a fost emisă în limitele și în condițiile prevăzute prin legea de abilitare și, prin urmare, nu au fost încălcate dispozițiile art. 107 alin. (3) din Constituție.

Curtea mai constată, de asemenea, că ordonanța nu contravine nici dispozițiilor art. 72 alin. (3) lit. h), potrivit cărora „Prin lege organică se reglementează: [...] h) organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Magistraturii, a instanțelor judecătorești, a Ministerului Public și a Curții de Conturi”, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 nu are acest obiect de reglementare, ci, conform titlului său, privește „executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă”. Totodată, din aceeași perspectivă, Curtea constată că nu sunt încălcate nici prevederile art. 114 alin. (1) din Constituție, în conformitate cu care „Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice”, deoarece această ordonanță nu cuprinde reglementări într-un domeniu care face obiectul

legilor organice, domeniu prevăzut la art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție. În realitate autorul excepției confundă domeniul legii de organizare și funcționare a instanțelor judecătorești, care, într-adevăr, este de nivelul legii organice, conform art. 72 alin. (3) lit. h) din Constituție, cu cel al reglementării competenței și procedurii de judecată, care, conform art. 125 alin. (3) din Constituție, este de nivelul legii ordinare.

Susținerea autorului excepției referitoare la modificarea implicită, prin Ordonanța Guvernului nr. 55/1999, a art. 1391–1398 din Codul civil privind cesiunea de creanță, fără existența unei abilitări legale în acest sens, prin Legea nr. 140/1999, este lipsită de relevanță, întrucât, prin obiectul său, ordonanța se înscrie în cadrul general stabilit prin legea de abilitare, iar „o modificare implicită” a unor texte din Codul civil, care nu se referă la regimul general al proprietății, este posibilă prin ordonanță a Guvernului.

Curtea constată că această ordonanță nu conține dispoziții prin care să se instituie inegalitatea în ceea ce privește ocrotirea proprietății private și astfel să fie încălcate prevederile art. 41 alin. (2) teza întâi din Legea fundamentală. Procedura specială de executare silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, instituită prin ordonanță, are la bază legătura indisolubilă dintre această datorie și bugetul de stat, ceea ce, așa cum s-a reținut și prin Decizia Curții Constituționale nr. 126 din 4 iulie 2000 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000), constituie o justificare suficientă pentru diferența de tratament juridic în ceea ce privește procedura execuțională a acestei categorii de creanțe. O procedură specială a fost instituită și în cazul executării creanțelor bugetare prin Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, a cărei constituționalitate a fost constatată prin mai multe decizii ale Curții Constituționale. Prin urmare, este vorba de ocrotirea veniturilor publice (bugetul, a cărui componentă este și datoria publică internă), iar nu de ocrotirea diferită a proprietății private în raport cu calitatea titularilor, așa cum s-a considerat de către autorii excepției.

Referitor la încălcarea dispozițiilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, invocată, de asemenea, de autorul excepției, Curtea constată că acest text nu are legătură cu obiectul Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, deoarece, prin instituirea unei proceduri speciale de realizare a creanțelor bancare statul nu își încalcă în nici un fel obligațiile generale ce îi revin pentru asigurarea libertății comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, astfel cum prevede textul constituțional invocat.

De altfel, asupra unor excepții de neconstituționalitate privind dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 55/1999, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, prin: Decizia nr. 126 din 4 iulie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 447 din 11 septembrie 2000; Decizia nr. 155 din 19 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 19 ianuarie 2001; Decizia nr. 182 din 10 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 5 februarie 2001. În acele cauze Curtea a respins excepțiile de neconstituționalitate, stabilind că Ordonanța Guvernului nr. 55/1999 este constituțională. Soluțiile pronunțate de Curte au avut în vedere examinarea excepțiilor de neconstituționalitate în raport cu dispozițiile art. 16, 21, 24, 125 și 128 din Constituție, dintre care dispozițiile art. 21 și ale art. 125 alin. (3) au fost invocate și în susținerea excepției de neconstituționalitate care formează obiectul dosarului de față.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) și (4) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 55/1999 privind executarea silită a creanțelor bancare neperformante preluate la datoria publică internă, modificată, excepție ridicată de Neculai Scorțanu și Maria Scorțanu în Dosarul nr. 3.213/2000 al Curții de Apel Bacău — Secția comercială și de contencios administrativ. Pronunțată în ședința publică din data de 15 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Marioara Prodan

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor, având în vedere efectele negative ale secetei asupra producției agricole, precum și eventualele consecințe grave care pot apărea, în scopul protejării mediului și pentru respectarea riguroasă a normelor tehnologice de conservare a apei în sol, în baza Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se interzic tuturor persoanelor fizice și juridice aprinderea și arderea resturilor vegetale rezultate în urma recoltării cerealelor păioase și a altor culturi în câmp deschis.

Art. 2. — Se interzic aprinderea și menținerea focului în câmp deschis și nesupravegheat.

Art. 3. — În zonele cu suprafețe expuse incendiilor — culturi agricole în vegetație, zone de protecție ale acestora și păduri — se vor asigura benzi de protecție potrivit normelor în vigoare.

Art. 4. — Arboretele situate în margine de masiv se vor parcurge în mod obligatoriu cu tăieri de igienă, extrăgându-se toți arborii uscați sau cu fenomen de uscare.

Art. 5. — Direcțiile generale pentru agricultură și industrie alimentară județene, respectiv a municipiului București, inspectoratele teritoriale de regim silvic și cinegetic, personalul de teren al Regiei Naționale a Pădurilor, în colaborare cu organele de specialitate ale Ministerului de Interne (pompieri), vor urmări permanent respectarea prevederilor prezentului ordin și vor lua măsuri de aplicare a acestora.

Art. 6. — Nerespectarea prevederilor prezentului ordin atrage răspunderea disciplinară, civilă, contravențională sau penală, după caz, potrivit legii.

Art. 7. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Mihai Lungu,
secretar de stat

București, 9 august 2001.
Nr. 313.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro